

บันทึก

เรื่อง ความหมายของคำว่า “ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม”

ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

(กรณีแท่นชาร์จแบตเตอรี่ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม)

กรมไปรษณีย์โทรเลข ได้มีหนังสือที่ คต ๐๗๐๑/๗๔๘๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมไปรษณีย์โทรเลขมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๖^๑ ในประเด็นที่เกี่ยวกับส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมว่ามีความหมายและขอบเขตเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยถูกต้องและเป็นธรรม ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการจับกุมผู้หาพร้อมของกลางอันประกอบไปด้วยเครื่องวิทยุคมนาคมและแท่นชาร์จแบตเตอรี่ โดยกล่าวหาว่ามีเครื่องวิทยุคมนาคมและส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมไว้ในครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้ต้องหาร้องขอให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทำการเปรียบเทียบตามนัยมาตรา ๒๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไป ส่วนของกลางที่เป็นวิทยุคมนาคมและส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม กรมไปรษณีย์โทรเลขได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย หากของกลางนั้นมีใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม กรมไปรษณีย์โทรเลขจะคืนให้แก่เจ้าของไป กรณีที่มีปัญหาคือแท่นชาร์จแบตเตอรี่ซึ่งโดยปกติใช้ร่วมกับเครื่องวิทยุคมนาคม ประกอบด้วยมีบริษัท ห้างร้านผู้ประกอบการค้าเสนอขอให้นำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายแท่นชาร์จแบตเตอรี่ ซึ่งหากเป็นส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตต้องออกใบอนุญาตให้บริษัทต่อไป

นอกจากนี้ ในการจับกุมดำเนินการของเจ้าพนักงานสอบสวน ปรากฏว่า มีผู้ลักลอบทำแท่นชาร์จแบตเตอรี่โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ร่วมกับเครื่องวิทยุคมนาคมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า แท่นชาร์จแบตเตอรี่ถือเป็นส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่

^๑ พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า หรือนำออกซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือตั้งสถานวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

^๒ พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๒๑ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมไปรษณีย์โทรเลข) แล้วเห็นว่า คำว่า “ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม” ตามมาตรา ๖^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ หมายถึงส่วนใด ๆ ที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันแล้วทำให้เครื่องวิทยุคมนาคมทำงานได้ จากข้อเท็จจริงที่ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมไปรษณีย์โทรเลข) ชี้แจงปรากฏว่า แท่นชาร์จแบตเตอรี่เป็นเพียงตัวประจุไฟฟ้าหรือพลังงานให้แบตเตอรี่ที่อยู่ในเครื่องวิทยุคมนาคมในกรณีที่พลังงานจากแบตเตอรี่หมดหรือลดลงเท่านั้น และในกรณีที่พลังงานในแบตเตอรี่หมดหรือลดลงนี้ ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสามารถเลือกที่จะประจุพลังงานใหม่ให้แบตเตอรี่โดยใช้แท่นชาร์จหรือจะเปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่ไปใส่แทนของเดิมก็ได้ จึงเห็นได้ว่า แท่นชาร์จแบตเตอรี่มิได้เป็นส่วนที่ทำให้เครื่องวิทยุคมนาคมทำงานได้โดยตรง แม้ว่าไม่มีแท่นชาร์จแบตเตอรี่เครื่องวิทยุคมนาคมก็สามารถทำงานได้และแท่นชาร์จแบตเตอรี่ก็มีได้นำมาประกอบเข้ากันกับตัวเครื่องวิทยุคมนาคม ดังนั้น แท่นชาร์จแบตเตอรี่จึงมิใช่ “ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม” ตามมาตรา ๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๓๑

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)